

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

παῦλος κλητὸς ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ **1***
σωσθένης ὁ ἀδελφός. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ ἡγια- **2***
σμένοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις
τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ
ἡμῶν. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ **3**
χριστοῦ. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ **4**
θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν **5**
αὐτῷ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει. καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ **6**
ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν. ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι **7**
ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὅς **8***
καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ **9**
υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ- **10**
φοί διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε
πάντες καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα ᾗτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν ἀδελφοί μου ὑπὸ **11**
τῶν χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν **12**
λέγει ἐγὼ μὲν εἶμι παύλου ἐγὼ δὲ ἀπολλῶ ἐγὼ δὲ κηφᾶ ἐγὼ δὲ χριστοῦ.
μεμέρισται ὁ χριστὸς μὴ παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν ἢ εἰς τὸ ὄνομα **13**
παύλου ἐβαπτίσθητε. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ **14***
μὴ κρίσπον καὶ γάϊον. ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. **15***
ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν στεφανᾶ οἶκον λοιπὸν οὐκ οἶδα εἶ τινα ἄλλον ἐβά- **16**
πτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι οὐκ **17***
ἐν σοφίᾳ λόγου ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ. ὁ λόγος γὰρ **18**
ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν τοῖς δὲ σωζόμενοις

1 **v.1** παυλος κλητος αποστολος ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^υ δια θεληματος θεου και σωσθενης ο
αδελφος. **v.2** τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις
συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε^{τ.μ.κ}
και ημων. **v.8** ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου
[χριστου]^υ χριστου^{τ.μ.κ}. **v.14** ευχαριστω [τω^υ τω^{τ.μ.κ} θεω]^υ θεω^{τ.μ.κ} οτι ουδενα υμων εβαπτισα
ει μη κρισπον και γαιον. **v.15** ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε^υ εβαπτισα^{τ.μ.κ}.
v.17 ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτίζειν αλλα^υ αλλ^{τ.μ.κ} ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα
μη κενωθη ο σταυρος του χριστου.

19 ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν. γέγραπται γάρ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν
 20* καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. ποῦ σοφός ποῦ γραμματεὺς
 ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου οὐχὶ ἐμῶρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
 21 κόσμου τούτου. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος
 διὰ τῆς σοφίας τὸν θεὸν εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγμα-
 22* τος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσιν καὶ
 23* Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χριστὸν ἑσταυρωμένον
 24 ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον Ἕλλησιν δὲ μωρίαν. αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς
 25* ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν. ὅτι
 τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ
 26 θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν
 ἀδελφοί ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα οὐ πολλοὶ δυνατοὶ οὐ πολλοὶ
 27* εὐγενεῖς. ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς
 καταισχύνῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ
 28* τὰ ἰσχυρά. καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ
 29* θεὸς καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ. ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα
 30* σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὃς ἐγενήθη
 31 ἡμῖν σοφία ἀπὸ θεοῦ δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις. ἵνα
 καθὼς γέγραπται ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

2* κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ
 2* σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ
 3* εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ ἰησοῦν χριστὸν καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον. καὶ
 ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.
 4* καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
 5 λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως. ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν

v.20 που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου^{Τ.Μ.Κ.}. **v.22** επειδη και ιουδαιοι σημεια^ν σημειον^{Τ.Μ.Κ.} αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν. **v.23** ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον εθνεσιν^ν ελλησιν^{Τ.Μ.Κ.} δε μωριαν. **v.25** οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν^{Τ.Μ.Κ.}. **v.27** αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη^ν τους σοφους καταισχυνη^{Τ.Μ.Κ.} και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα. **v.28** και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και^{Τ.Μ.Κ.} τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση. **v.29** οπως μη καυχησθαι πασα σαρξ ενωπιον του^{Μ.ν} θεου^{Μ.ν} αυτου^{Τ.Κ.}. **v.30** εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγεννηθη ημιν^{Τ.Μ.Κ.} σοφια ημιν^ν απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις. **2** **v.1** καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελων υμιν το μυστηριον^ν μαρτυριον^{Τ.Μ.Κ.} του θεου. **v.2** ου γαρ εκρινα του^{Τ.Μ.Κ.} ειδεναι^{Τ.Μ.Κ.} τι ειδεναι^ν εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον. **v.3** καγω^ν και^{Τ.Μ.Κ.} εγω^{Τ.Μ.Κ.} εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας. **v.4** και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν^ν πειθοις^ν πειθοις^{Τ.Μ.Κ.} ανθρωπινης^{Τ.Μ.Κ.} σοφιας [λογοις]^ν λογοις^{Τ.Μ.Κ.} αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως.

μή ἢ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν 6
ἐν τοῖς τελείοις σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ
αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων. ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν 7*
μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων
εἰς δόξαν ἡμῶν. ἦν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν εἰ 8
γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. ἀλλὰ καθὼς 9
γέγραπται ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἡμῖν 10*
δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα
ἔρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου 11*
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
χαρισθέντα ἡμῖν. ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας 13*
λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος" ἀγίου πνευματικοῖς πνευματικὰ
συγκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ 14
θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνα-
κρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς 15*
ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν ἡμεῖς δὲ 16
νοῦν χριστοῦ ἔχομεν.

καὶ ἐγὼ ἀδελφοί οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' 3*
ὡς σαρκικοῖς ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα 2*
οὔπω γὰρ ἠδύνασθε ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε. ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε 3*
ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ
κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε. ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μὲν εἰμι παύλου 4*
ἕτερος δὲ ἐγὼ ἀπολλῶ οὐχὶ σαρκικοί ἐστε. τίς οὖν ἐστὶν παῦλος τίς 5*

v.7 ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν^{τ.μ.κ} θεοῦ σοφίαν^ν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν. **v.10** ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν^ν ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν^{τ.μ.κ} διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ^{τ.μ.κ} τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνα^ν ἐρευνα^{τ.μ.κ} καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. **v.11** τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν^ν οἶδεν^{τ.μ.κ} εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. **v.13** α καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἀγίου^{τ.μ.κ} πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. **v.15** ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει [τα]^ν μὲν^{τ.μ.κ} πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. **3** **v.1** καγὼ^ν καὶ^{τ.μ.κ} ἐγὼ^{τ.μ.κ} ἀδελφοί οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι^{τ.μ.κ} ὑμῖν λαλῆσαι^μ ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς^{τ.μ.κ} ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ. **v.2** γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα οὐπὼ γὰρ ἠδύνασθε^{μ.ν} ἠδύνασθε^{τ.κ} ἀλλ' οὐδε^ν οὔτε^{τ.μ.κ} ἐτι νῦν δύνασθε. **v.3** ἐτι γὰρ σαρκικοί ἐστε οἱ ποῦ γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ ἔρις καὶ^{τ.μ.κ} διχοστασίαι^{τ.μ.κ} οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε. **v.4** ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μὲν εἰμι παύλου ἕτερος δὲ ἐγὼ ἀπολλῶ οὐκ^ν οὐχὶ^{τ.μ.κ} ἀνθρώποι^ν σαρκικοί^{τ.μ.κ} ἐστε. **v.5** τί^ν τίς^{τ.μ.κ} οὖν ἐστὶν παῦλος^{τ.μ.κ} τίς^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} ἀπολλῶς τί^ν δε^ν ἐστὶν^ν παῦλος^ν ἀλλ^{τ.μ.κ} ἡ^{τ.μ.κ} διακονοὶ δι' ὧν ἐπιστευσάτε καὶ ἐκαστῷ ὡς ὁ κύριος ἐδῶκεν.

δέ ἀπολλῶς ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος
 6*, 7 ἔδωκεν. ἐγὼ ἐφύτευσα ἀπολλῶς ἐπότισεν ἀλλ' ὁ θεὸς ἠύξανεν. ὥστε
 8* οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τι οὔτε ὁ ποτίζων ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. ὁ φυτεύων
 δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν
 9 ἴδιον κόπον. θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοὶ θεοῦ γεώργιον θεοῦ οἰκοδομῆ
 10* ἐστε. κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθειῶσαν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων
 θεμέλιον τέθεικα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποι-
 11* κοδομεῖ. θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον
 12* ὅς ἐστιν ἰησοῦς ὁ χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον
 13* χρυσὸν ἄργυρον λίθους τιμίους ξύλα χόρτον καλάμην. ἐκάστου τὸ ἔρ-
 γον φανερόν γενήσεται ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται
 14* καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. εἴ τις τὸ ἔργον
 15 μενεῖ ὁ ἐποικοδομήσεν μισθὸν λήψεται. εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται
 16 ζημιωθήσεται αὐτὸς δὲ σωθήσεται οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. οὐκ οἴδατε
 17 ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἴ τις τὸν ναὸν
 τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν
 18 οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν
 19 ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός. ἡ γὰρ σοφία
 τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστὶν γέγραπται γὰρ ὁ δρασό-
 20 μενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. καὶ πάλιν κύριος γινώσκει
 21 τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς καυχάσθω
 22* ἐν ἀνθρώποις πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν. εἴτε παῦλος εἴτε ἀπολλῶς εἴτε κη-
 φῶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα πάντα
 23 ὑμῶν ἐστὶν. ὑμεῖς δὲ χριστοῦ χριστὸς δὲ θεοῦ.

4 οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας χριστοῦ καὶ οἰκονό-
 2* μους μυστηρίων θεοῦ. ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα
 3 πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρι-
 4 θῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. οὐδὲν
 γὰρ ἐμαυτῷ σύννοδα ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμα ὁ δὲ ἀνακρίνων με

v.6 ἐγὼ ἐφύτευσα ἀπολλῶς ἐπότισεν ἀλλὰ^v ἀλλ^{τ.μ.κ} ὁ θεὸς ἠύξανεν. **v.8** ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λημψεται^v λημψεται^{τ.μ.κ} κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. **v.10** κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθειῶσαν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἐθηκα^v τέθεικα^{τ.μ.κ} ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. **v.11** θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον ὅς ἐστιν ἰησοῦς ὁ^{τ.κ} χριστός. **v.12** εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον^{τ.μ.κ} χρυσὸν ἀργυρὸν λίθους τιμίους ξύλα χόρτον καλάμην. **v.13** ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ [αὐτο]^v δοκιμάσει. **v.14** εἰ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδομήσεν^{μ.ν} ἐποικοδομήσεν^{τ.κ} μισθὸν λημψεται^v λημψεται^{τ.μ.κ}. **v.22** εἴτε παῦλος εἴτε ἀπολλῶς εἴτε κηφῶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα πάντα ὑμῶν ἐστὶν^{τ.μ.κ}. **4 v.2** ὠδε^v ὁ^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ.

κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος 5
ὅς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκοτίους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν
καρδιῶν καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δέ 6*
ἀδελφοί μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν
μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυ-
σιουθετε κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γάρ σε διακρίνει τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες 7
εἰ δὲ καὶ ἔλαβες τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν. ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ 8
ἤδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε καὶ ὄφελόν γε ἐβασίλευσατε
ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. δοκῶ γάρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς 9*
ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θέατρον ἐγενήθη-
μεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστόν 10
ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ ἡμεῖς ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ ὑμεῖς ἔν-
δοξοὶ ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν 11*
καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν. καὶ κοπιῶμεν 12
ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν λειδορούμενοι εὐλογοῦμεν διωκόμενοι
ἀνεχόμεθα. βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ 13*
κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς 14*
γράφω ταῦτα ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίουσ 15
παιδαγωγούς ἔχητε ἐν χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας ἐν γὰρ χριστῷ
ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς 16
μιμηταί μου γίνεσθε. διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν τιμόθεον ὃς ἐστὶν τέκνον 17*
μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου
τὰς ἐν χριστῷ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρ- 18
χομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες. ἐλεύσομαι δὲ ταχέως 19
πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυ-
σιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν. οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' 20
ἐν δυνάμει. τί θέλετε ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί 21*
τε πραότητος.

ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν 5*

v.6 ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλων^v απολλω^{T.M.K} δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ α^v ο^{T.M.K} γεγραπται φρονειν^{T.M.K} ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουθετε κατα του ετερου. **v.9** δοκω γαρ οτι^{T.M.K} ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμο και αγγελις και ανθρωποις. **v.11** αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν^v γυμνητευομεν^{T.M.K} και κολαφιζομεθα και αστατουμεν. **v.13** δυσφημουμενοι^v βλασφημουμενοι^{T.M.K} παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιφημα εως αρτι. **v.14** ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα^v νουθετων^v νουθετω^{T.M.K}. **v.17** δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν τεκνον^{T.M.K} μου τεκνον^v αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω [ιησου]^v καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω. **v.21** τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραυτητος^v πραυτητος^{T.M.K}. **5**

2* τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς
 πεφυσιωμένοι ἐστέ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἐξαρθῆ ἐκ μέσου
 3* ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας. ἐγὼ μὲν γάρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι παρῶν
 δὲ τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρῶν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμε-
 4* νον. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ συναχθέντων ὑμῶν
 καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χρι-
 5* στοῦ. παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς ἵνα
 6 τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. οὐ καλὸν τὸ καύχημα
 7* ὑμῶν οὐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐκκαθάρατε
 οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ᾗτε νέον φύραμα καθὼς ἐστε ἄζυμοι καὶ γὰρ
 8 τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη χριστός. ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ
 παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας
 9 καὶ ἀληθείας. ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρ-
 10* νοις. καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις
 ἢ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθῆναι.
 11* νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμε-
 νος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσοσ ἢ
 12* ἄρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γὰρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν
 13* οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε. τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει καὶ ἐξαρεῖτε τὸν
 πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

6 τολμᾷ τις ὑμῶν πράγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδί-
 2* κων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων. οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον
 κρινούσιν καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλα-
 3, 4 χίστων. οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγέλους κρινόμεν μῆτι γε βιωτικά. βιωτικά
 μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τού-

v.1 ὡς ἀκουεῖται ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαυτὴ πορνεία ἧς οὐδε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται ^{T.M.K.} ὥστε γυναῖκα τινα τοῦ πατρὸς εἶχειν. **v.2** καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἀρθῆ ^v ἐξαρθῆ ^{T.M.K.} ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας ^v ποιήσας ^{T.M.K.}. **v.3** ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ^{T.M.K.} ἀπὼν τῷ σώματι παρῶν δὲ τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρῶν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον. **v.4** ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] ^v ἡμῶν ^{T.M.K.} ἰησοῦ χριστοῦ ^{T.M.K.} συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ^{T.M.K.}. **v.5** παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ ^{T.M.K.}. **v.7** ἐκκαθάρατε οὖν ^{T.K.} τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ᾗτε νέον φύραμα καθὼς ἐστέ ἄζυμοι καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ^{T.M.K.} ἡμῶν ^{T.M.K.} ἐθυθῆ ^K ἐτυθῆ ^{T.M.v} χριστός. **v.10** καὶ ^{T.M.K.} οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τοιούτοις ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ^v ἢ ^{T.M.K.} ἀρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεὶ ὀφείλετε ^v ὀφείλετε ^{T.M.K.} ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθῆναι. **v.11** νῦν ^{M.v} νῦν ^{T.K.} δὲ ἐγράψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσοσ ἢ ἀρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. **v.12** τί γὰρ μοι καὶ ^{T.M.K.} τοὺς ἐξω κρίνειν οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε. **v.13** τοὺς δὲ ἐξω ὁ θεὸς κρίνει ἐξαρεῖτε ^v καὶ ^{T.M.K.} ἐξαρεῖτε ^{T.M.K.} τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. **6 v.2** ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινούσιν καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων.

τους καθίζετε. πρὸς ἐντροπήν ὑμῖν λέγω οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς 5*
οὐδὲ εἷς ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἀλλὰ 6
ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων. ἤδη μὲν οὖν 7*
ὄλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἔστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν διὰτὶ οὐχὶ
μᾶλλον ἀδικεῖσθε διὰτὶ οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε. ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδι- 8*
κεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ ταυτὰ ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι 9*
βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν μὴ πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι οὔτε εἰ-
δωλόλατραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται. οὔτε κλέπται 10*
οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι οὐ λοῖδοροι οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν θεοῦ
οὐ κληρονομήσουσιν. καὶ ταυτὰ τινες ἦτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε ἀλλὰ 11*
ἠγιάσθητε ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ
πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν. πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει 12
πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. τὰ βρώ- 13
ματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταυτὰ καταργήσει τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύ-
ριος τῷ σώματι. ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ 14
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χριστοῦ 15
ἔστιν ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη μὴ γένοιτο. ἢ 16*
οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν ἔσονται γὰρ φησὶν
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὁ δὲ κολλῶμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστιν. 17
φεύγετε τὴν πορνείαν πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ 18
σώματός ἐστιν ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε 19
ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ
θεοῦ καὶ οὐκ ἔστε ἑαυτῶν. ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν 20*
ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστὶν τοῦ θεοῦ.

περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι. διὰ 7*, 2
δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον

v.5 προς εντροπιην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι^{μν.ν} εστιν^{τ.κ} εν υμιν ουδεις^ν σοφος ουδε^{τ.μν.κ} εις^{τ.μν.κ} ος
δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου. **v.7** ηδη μεν [ουν]^ν ουν^{τ.μν.κ} ολως ηττημα εν^{τ.κ}
υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ αυτων δια^{μν.ν} τι^{μν.ν} διατι^{τ.κ} ουχι μαλλον αδικεισθε δια^{μν.ν} τι^{μν.ν}
διατι^{τ.κ} ουχι μαλλον αποστερεισθε. **v.8** αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και τουτο^ν ταυτα^{τ.μν.κ}
αδελφους. **v.9** η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν^{τ.μν.κ} θεου βασιλειαν^ν ου κληρονομησουσιν μη
πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται. **v.10** ουτε
κλεπται^{τ.κ.ν} ουτε^{τ.κ} πλεονεκται^{τ.μν.κ} ουτε^{μν} κλεπται^{μν} ουτε πλεονεκται^ν ου^ν μεθυσοι ου λοιδοδοροι ουχ
αρπαγες βασιλειαν θεου ου^{τ.μν.κ} κληρονομησουσιν. **v.11** και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε
αλλα ηγιασθητε αλλα^ν αλλ^{τ.μν.κ} εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου χριστου^ν και εν τω
πνευματι του θεου ημων. **v.16** [η]^{μν.ν} η^{τ.κ} ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν
εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν. **v.20** ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν
τω σωματι υμων και^{τ.μν.κ} εν^{τ.μν.κ} τω^{τ.μν.κ} πνευματι^{τ.μν.κ} υμων^{τ.μν.κ} ατινα^{τ.μν.κ} εστιν^{τ.μν.κ} του^{τ.μν.κ}
θεου^{τ.μν.κ}. **7 v.1** περι δε ων εγραψατε μοι^{τ.μν.κ} καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι.

ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. περιτετημένους τις ἐκλήθη μή 18*
ἐπιπάσθω ἐν ἀκροβυστία τις ἐκλήθη μή περιτεμνέσθω. ἡ περιτομή 19
οὐδέν ἐστίν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστίν ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ.
ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος ἐκλήθη μή 20, 21
σοι μελέτω ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι. ὁ 22*
γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν ὁμοίως καὶ ὁ
ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν χριστοῦ. τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνεσθε 23
δοῦλοι ἀνθρώπων. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ 24*
τῷ θεῷ. περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ 25
δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν 26
ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστώσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.
δέδεσαι γυναικὶ μὴ ζῆτει λύσιν λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς μὴ ζῆτει γυναῖκα. 27
ἐὰν δὲ καὶ γήμησ οὐχ ἡμαρτες καὶ ἐὰν γῆμη ἡ παρθένος οὐχ ἡμαρτεν 28*
θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. τοῦτο δέ 29*
φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστίν ἵνα καὶ οἱ ἔχον-
τες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ᾧσιν. καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες 30
καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες.
καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ 31*
σχήμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι ὁ ἄγαμος 32*
μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσει τῷ κυρίῳ. ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ 33*
τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί. μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος 34*
ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι
ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί. τοῦτο 35*
δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω
ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως. εἰ 36
δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἦ ὑπέρακμος καὶ

v.18 περιτετημενος τις εκκληθη μη επιπασθω εν ακροβυστια κεκληται^v τις εκκληθη^{T.M.K} μη περιτεμνεσθω. **v.22** ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως και^{T.M.K} ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου. **v.24** εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα τω^{T.K} θεω. **v.28** εαν δε και γαμησης^v γημησ^{T.M.K} ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιοιτοι εγω δε υμων φειδομαι. **v.29** τουτο δε φημι αδελφοι οτι^K ο καιρος συνεσταλμενος εστιν^v το λοιπον εστιν^{T.M.K} ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν. **v.31** και οι χρωμενοι τον^v κοσμον^v τω^{T.M.K} κοσμω^{T.M.K} τουτω^{T.M.K} ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου. **v.32** θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πωσ αρεση^v αρεσει^{T.M.K} τω κυριω. **v.33** ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεση^v αρεσει^{T.M.K} τη γυναικι. **v.34** και^v μεμερισται και^{M.V} η γυνη η^v αγαμος^v και η παρθενος η^{T.M.K} αγαμος^{T.M.K} μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και τω^v σωματι και τω^v πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεση^v αρεσει^{T.M.K} τω ανδρι. **v.35** τουτο δε προς το υμων αυτων συμφορον^v συμφερον^{T.M.K} λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσχημον και ευπροσεδρον^v ευπροσεδρον^{T.M.K} τω κυριω απερισπαστως.

37* οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει ποιείτω οὐχ ἁμαρτάνει γαμείωσαν. ὃς
 δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ
 τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ τηρεῖν
 38* τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ. ὥστε καὶ ὁ ἐγκαμίζων καλῶς ποιεῖ
 39* ὁ δὲ μὴ ἐγκαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ. γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον
 ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐὰν δὲ κοιμηθῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει
 40 γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ. μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτως μείνη
 κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

8 περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν ἢ γνῶσις
 2* φυσιοῖ ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. εἴ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι οὐδέπω οὐδὲν
 3 ἔγνωκεν καθὼς δεῖ γνῶναι. εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν οὗτος ἔγνωσται ὑπὲρ
 4* αὐτοῦ. περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδω-
 5* λον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν
 λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς ὡς περ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ
 6 καὶ κύριοι πολλοί. ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς
 εἰς αὐτόν καὶ εἷς κύριος ἰησοῦς χριστός δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐ-
 7* τοῦ. ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἢ γνῶσις τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως
 ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ ἢ συνειδήσις αὐτῶν ἀσθενῆς οὔσα
 8* μολύνεται. βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησιν τῷ θεῷ οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν
 9* περισσεύομεν οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. βλέπετε δὲ μήπως
 10 ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. ἐὰν γὰρ τις
 ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἢ συνειδήσις
 αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν.
 11* καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει δι' ὃν χριστός ἀπέ-
 12 θανεν. οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν

v.37 ὅς δε εστηκεν εδραιος^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ^ῦ εδραιος^ῦ μὴ ἐχὼν ἀνάγκην ἐξουσίαν δε
 ἐχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ^ῦ καρδίᾳ αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} τοῦ^{Τ.Μ.Κ} τη-
 ρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιήσει^ῦ ποιεῖ^{Τ.Μ.Κ}. **v.38** ὥστε καὶ ὁ γαμίζων^ῦ τὴν^ῦ ἑαυτοῦ^ῦ
 παρθένον^ῦ ἐγκαμίζων^{Τ.Μ.Κ} καλῶς ποιεῖ καὶ^ῦ ὁ δε^{Τ.Μ.Κ} μὴ γαμίζων^ῦ ἐγκαμίζων^{Τ.Μ.Κ} κρεῖσσον ποιήσει^ῦ
 ποιεῖ^{Τ.Μ.Κ}. **v.39** γυνὴ δεδεταὶ νόμῳ^{Τ.Μ.Κ} ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐὰν δε καὶ^Μ κοιμηθῆ
 ὁ ἀνὴρ αὐτῆς^{Τ.Κ} ἐλευθέρα ἐστὶν ὡς θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ. **8 v.2** εἰ δε^{Τ.Μ.Κ} τις δοκεῖ
 ἐγνωκεναί^ῦ εἰδέναι^{Τ.Μ.Κ} τι οὐπὼ^ῦ ἐγνώ^ῦ οὐδεπῶ^{Τ.Μ.Κ} οὐδεν^{Τ.Μ.Κ} ἐγνωκεν^{Τ.Μ.Κ} καθὼς δεῖ γνῶναι.
v.4 περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς
 ἕτερος^{Τ.Μ.Κ} εἰ μὴ εἷς. **v.5** καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ [τῆς]^Μ τῆς^{Τ.Κ}
 γῆς ὡς περ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοὶ. **v.7** ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἢ γνῶσις τινὲς δε τῇ συνήθειᾳ^ῦ
 συνειδήσει^{Τ.Μ.Κ} τοῦ^{Τ.Μ.Κ} εἰδώλου^{Τ.Μ.Κ} ἕως ἄρτι τοῦ^ῦ εἰδώλου^ῦ ὡς εἰδωλοθύτου ἐσθίουσιν καὶ ἢ συ-
 νειδήσις αὐτῶν ἀσθενῆς οὔσα μολύνεται. **v.8** βρῶμα δε ἡμᾶς οὐ παρίστησιν^ῦ παρίστησιν^{Τ.Μ.Κ}
 τῷ θεῷ οὔτε^{Τ.Μ.Κ} γὰρ^{Τ.Μ.Κ} ἐὰν^{Τ.Μ.Κ} φάγωμεν^{Τ.Μ.Κ} περισσεύομεν^{Τ.Μ.Κ} οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστε-
 ρούμεθα οὔτε^ῦ ἐὰν^ῦ φάγωμεν^ῦ περισσεύομεν^ῦ. **v.9** βλέπετε δε μὴ^ῦ πῶς^ῦ μήπως^{Τ.Μ.Κ} ἡ ἐξουσία
 ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενεσιν^ῦ ἀσθενοῦσιν^{Τ.Μ.Κ}. **v.11** ἀπολλυταί^ῦ καὶ^{Τ.Μ.Κ} γὰρ^ῦ
 ἀπολεῖται^{Τ.Μ.Κ} ὁ ἀσθενῶν ἐν^ῦ ἀδελφός^{Τ.Μ.Κ} ἐπὶ^{Τ.Μ.Κ} τῇ σῆ γνώσει ὁ^ῦ ἀδελφός^ῦ δι' ὃν χριστὸς ἀπεθάνεν.

τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς χριστὸν ἀμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα 13
σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν
ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

οὐκ εἰμι ἀπόστολος οὐκ εἰμι ἐλεύθερος οὐχὶ ἰησοῦν χριστὸν τὸν κύ- 9*
ριον ἡμῶν εἶδρακα οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. εἰ ἄλλοις 2*
οὐκ εἰμι ἀπόστολος ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι ἢ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀπο-
στολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. ἢ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν 3*
αὕτη ἐστίν. μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν. μὴ οὐκ ἔχομεν 4*, 5
ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ
οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ κηφᾶς. ἢ μόνος ἐγὼ καὶ βαρναβᾶς οὐκ 6*
ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι. τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὄψωνίῳις 7*
ποτέ τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει ἢ τίς
ποιμαίνει ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει. μὴ 8*
κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει. ἐν γὰρ τῷ 9*
μωσέῳι νόμῳ γέγραπται οὐ φιμώσεις βουῖν ἀλοῶντα μὴ τῶν βοῶν μέλει
τῷ θεῷ. ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι 10*
ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν
ἐπ' ἐλπίδι. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν μέγα εἰ ἡμεῖς 11
ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν. εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν 12*
οὐ μᾶλλον ἡμεῖς ἀλλ οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα
στέγομεν ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ 13*
οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν οἱ τῷ θυσια-
στηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται. οὕτως καὶ ὁ 14
κύριος διετάξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου
ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως 15*

9 v.1 οὐκ εἰμι ἐλεύθερος^v ἀπόστολος^{T.M.K} οὐκ εἰμι ἀπόστολος^v ἐλεύθερος^{T.M.K} οὐχὶ ἰησοῦν χριστὸν^{T.M.K} τὸν κυριον ἡμῶν εἶδρακα^v εἶδρακα^{T.M.K} οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. **v.2** εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι ἢ γὰρ σφραγίς μου^v τῆς ἐμῆς^{T.M.K} ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. **v.3** ἢ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη^{T.M.K} ἐστίν αὕτη^v. **v.4** μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν^v πιεῖν^{T.M.K}. **v.6** ἢ μόνος ἐγὼ καὶ βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ^{T.M.K} μὴ ἐργάζεσθαι. **v.7** τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὄψωνίῳις ποτέ τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν^v καρπὸν^v ἐκ^{T.M.K} τοῦ^{T.M.K} καρποῦ^{T.M.K} αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει ἢ τίς ποιμαίνει ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει. **v.8** μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ ἢ οὐχὶ^{T.M.K} καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ^v λέγει. **v.9** ἐν γὰρ τῷ μωσέῳι^v νόμῳ γέγραπται οὐ κημώσεις^v φιμώσεις^{T.M.K} βουῖν ἀλοῶντα μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ. **v.10** ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει^v ἐπὶ ἐλπίδι ὀφείλει^{T.M.K} ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς^{T.M.K} ἐλπίδος^{T.M.K} αὐτοῦ^{T.M.K} μετέχειν^{T.M.K} ἐπὶ ἐλπίδι τοῦ^v μετέχειν^v. **v.12** εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας^{T.M.K} ὑμῶν ἐξουσίας^v μετέχουσιν οὐ μᾶλλον ἡμεῖς ἀλλ οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ ἐγκοπήν^{T.M.K} τινα ἐγκοπήν^v δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. **v.13** οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι [τα]^v ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες^v προσεδρεύοντες^{T.M.K} τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται.

γένηται ἐν ἐμοί καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου
 16* ἵνα τις κενώσῃ. ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν μοι καύχημα ἀνάγκη
 17 γάρ μοι ἐπίκειται οὐαὶ δέ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. εἰ γὰρ ἐκὼν
 18* τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω εἰ δὲ ἄκων οἰκονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν
 μοί ἐστιν ὁ μισθός ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
 19 ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα ἵνα τοὺς πλειό-
 20* νας κερδήσω. καὶ ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος ἵνα ἰουδαίους
 κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω.
 21* τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος μὴ ὢν ἄνομος θεῷ ἀλλ' ἔννομος χριστῷ ἵνα κερ-
 22* δήσω ἀνόμους. ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς
 23* κερδήσω τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ πάντα ἵνα πάντως τινὰς σώσω. τοῦτο
 24 δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. οὐκ οἶ-
 25 δατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν εἰς δὲ λαμβάνει τὸ
 26 βραβεῖον οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα
 ἐγκρατεύεται ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν ἡμεῖς δὲ
 27* ἀφθαρτον. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως οὕτως πυκτεύω ὡς
 οὐκ ἀέρα δέρων. ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ μήπως
 ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

10* οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ
 2* τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. καὶ πάντες
 3* εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ πάντες
 4* τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευ-
 ματικὸν ἔπιον ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας ἡ δὲ

v.15 εγὼ δε οὐ^ν κεχρημαί^ν ουδενι εχρησαμην^{τ.μ.κ} τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ουδεις^ν κενωσει^ν ινα^{τ.μ.κ} τις^{τ.μ.κ} κενωση^{τ.μ.κ}. **v.16** εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι γαρ^ν δε^{τ.μ.κ} μοι εστιν εαν μη ευαγγελισωμαι^ν ευαγγελιζωμαι^{τ.μ.κ}. **v.18** τις ουν μου^ν μοι^{τ.μ.κ} εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του^{τ.μ.κ} χριστου^{τ.μ.κ} εἰς το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω. **v.20** και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον μη^ν αν^ν αυτος^ν υπο^ν νομον^ν ινα τοις υπο νομον κερδησω. **v.21** τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεου^ν θεω^{τ.μ.κ} αλλ εννομος χριστου^ν χριστω^{τ.μ.κ} ινα κερδανω^ν τοις^ν κερδησω^{τ.μ.κ} ανομους. **v.22** εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενης ινα τοις ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα^{τ.μ.κ} παντα ινα παντως τινας σωσω. **v.23** παντα^ν τουτο^{τ.μ.κ} δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι. **v.27** αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} υποπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μη^ν πως^ν μηπως^{τ.μ.κ} αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι. **10 v.1** ου θελω γαρ^ν δε^{τ.μ.κ} υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον. **v.2** και παντες εις τον μωυσην^{μ.ν} μωσην^{τ.κ} εβαπτισθησαν^ν εβαπτισαντο^{τ.μ.κ} εν τη νεφελη και εν τη θαλασση. **v.3** και παντες το αυτο βρωμα^{τ.μ.κ} πνευματικον βρωμα^ν εφαγον. **v.4** και παντες το αυτο πομα^{τ.μ.κ} πνευματικον επιον πομα^ν επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η δε^{τ.μ.κ} πετρα δε^ν ην ο χριστος.

πέτρα ἦν ὁ χριστός. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός 5
κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν 6
εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν.
μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθὼς τινες αὐτῶν ὡς γέγραπται ἐκάθισεν 7*
ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν. μηδὲ πορνεύωμεν 8*
καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσιτρεῖς
χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χριστὸν καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπεί- 9*
ρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλοντο. μηδὲ γογγύζετε καθὼς καὶ τινὲς 10*
αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ πάντα 11*
τύποι συνέβαινον ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ
τέλη τῶν αἰῶνων κατήνησεν. ὥστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση. 12
πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὃς οὐκ 13*
ἔασει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ
καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. διόπερ ἀγαπητοί μου 14*
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. ὡς φρονίμοις λέγω κρίνατε ὑμεῖς ὃ 15
φημι. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵμα- 16*
τος τοῦ χριστοῦ ἐστὶν τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος
τοῦ χριστοῦ ἐστὶν. ὅτι εἷς ἄρτος ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν οἱ γὰρ πάντες 17
ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. βλέπετε τὸν ἰσραὴλ κατὰ σάρκα οὐχὶ 18*
οἱ ἐσθιοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν. τί οὖν φημι 19*
ὅτι εἰδωλὸν τί ἐστὶν ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστὶν. ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη 20*
δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
γίνεσθαι. οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων 21
οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. ἢ πα- 22
ραζηλοῦμεν τὸν κύριον μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν. πάντα μοι ἔξεστιν 23*

v.7 μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ωπερ^{μτ.ν} ως^{τ.κ} γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν^ν πειν^{τ.μ.κ} και ανεστησαν παιζειν. **v.8** μηδε πορνευωμεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον εν^{τ.μ.κ} μια ημερα εικοσι^ν τρεις^ν εικοσιτρεις^{τ.μ.κ} χιλιαδες. **v.9** μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθως και^{τ.μ.κ} τινες αυτων επειρασαν και υπο των οψεων απωλλυντο^ν απωλοντο^{τ.μ.κ}. **v.10** μηδε γογγυζετε καθαπερ^ν καθως^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου. **v.11** ταυτα δε τυπικως^ν συνεβαινεν^ν παντα^{τ.μ.κ} τυποι^{τ.μ.κ} συνεβαινον^{τ.μ.κ} εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηνησεν^ν κατηνησεν^{τ.μ.κ}. **v.13** πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινος πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμας^{τ.μ.κ} υπενεγκειν. **v.14** διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειας^ν ειδωλολατρειας^{τ.μ.κ}. **v.16** το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια εστιν^ν του αιματος του χριστου εστιν^{τ.μ.κ} τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν. **v.18** βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχ^ν ουχι^{τ.μ.κ} οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν. **v.19** τι ουν φημι οτι ειδωλοθυτον^ν ειδωλον^{τ.μ.κ} τι εστιν η οτι ειδωλον^ν ειδωλοθυτον^{τ.μ.κ} τι εστιν. **v.20** αλλ οτι α θουσιν^ν θυει^{τ.μ.κ} τα^{τ.μ.κ} εθνη^{τ.μ.κ} δαιμονιοις θυει^{τ.μ.κ} και ου θεω [θουσιν]^ν ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι.

ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοί ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.
 24*, 25 μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. πᾶν τὸ ἐν μακέλ-
 26* λῶ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. τοῦ
 27* γὰρ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. εἴ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπί-
 στων καὶ θέλετε πορευέσθαι πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν
 28* ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπη τοῦτο εἰδωλόθυ-
 τὸν ἐστὶν μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ
 29 γὰρ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν
 ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ
 30* ἄλλης συνειδήσεως. εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ
 31 οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ. εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε πάντα εἰς
 32* δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ ἰουδαίοις καὶ ἔλλησιν καὶ
 33* τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ. καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω μὴ ζητῶν τὸ
 ἑμαυτοῦ σύμφερον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσιν.

11. 2* μιμηταὶ μου γίνεσθε καθὼς καὶ γὰρ χριστοῦ. ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ-
 φοὶ ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις
 3* κατέχετε. θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἢ κεφαλῆ ὁ χριστός
 4 ἐστὶν κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ δὲ χριστοῦ ὁ θεός. πᾶς ἀνὴρ
 προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κε-
 5* φαλὴν αὐτοῦ. πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακα-
 λύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς ἐν γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ
 6 αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ καὶ κειράσθω εἰ δὲ
 7* αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ζυρᾶσθαι κατακαλυπτέσθω. ἀνὴρ μὲν
 γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ
 8 ὑπάρχων γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστὶν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς
 9 ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρὸς. καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ

v.23 παντα μοι^{Τ.Μ.Κ} εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι^{Τ.Μ.Κ} εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει.
v.24 μηδεις το εαυτου ζητειω αλλα το του ετερου εκαστος^{Τ.Μ.Κ}. **v.26** του γαρ^{Τ.Μ.Κ} κυριου γαρ^Υ η
 γη και το πληρωμα αυτης. **v.27** ει δε^{Τ.Μ.Κ} τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το
 παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν. **v.28** εαν δε τις υμιν ειπη τουτο
 ιεροθυτον^Υ ειδωλοθυτον^{Τ.Μ.Κ} εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του^{Τ.Μ.Κ}
 γαρ^{Τ.Μ.Κ} κυριου^{Τ.Μ.Κ} η^{Τ.Μ.Κ} γη^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} το^{Τ.Μ.Κ} πληρωμα^{Τ.Μ.Κ} αυτης^{Τ.Μ.Κ}. **v.30** ει δε^{Τ.Κ}
 εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω. **v.32** απροσκοποι γινεσθε^{Τ.Μ.Κ} και
 ιουδαιοις γινεσθε^Υ και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου. **v.33** καθως καγω παντα πασιν αρεσκω
 μη ζητων το εμαυτου συμφερον^Υ συμφερον^{Τ.Μ.Κ} αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν. **11 v.2** επαινω
 δε υμας αδελφοι^{Τ.Μ.Κ} οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε.
v.3 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ
 κεφαλη δε του^Υ χριστου ο θεος. **v.5** πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω
 τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην αυτης^Υ εαυτης^{Τ.Μ.Κ} εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη.
v.7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων η^Υ γυνη
 δε δοξα ανδρος εστιν.

γυνή διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνή ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς 10
 κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. πλήν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς οὔτε γυνή 11*
 χωρὶς ἀνδρὸς ἐν κυρίῳ. ὡσπερ γὰρ ἡ γυνή ἐκ τοῦ ἀνδρὸς οὕτως καὶ ὁ 12
 ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε 13
 πρέπον ἐστὶν γυναικᾶ ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι. ἡ οὐδὲ 14*
 αὐτὴ ἢ φύσις διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν.
 γυνή δὲ ἐὰν κομᾶ δόξα αὐτῇ ἐστίν ὅτι ἡ κόμη ἀντι περιβολαίου δέδοται 15*
 αὐτῇ. εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ 16
 ἔχομεν οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ. τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ 17*
 ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ 18*
 συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν
 καὶ μέρος τι πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα οἱ δόκιμοι 19*
 φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ 20
 ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμ- 21
 βάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ ὃς μὲν πεινᾷ ὃς δὲ μεθύει. μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ 22*
 ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε
 καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας τί ὑμῖν εἶπω ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ
 οὐκ ἐπαινῶ. ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν 23*
 ὅτι ὁ κύριος ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον. καὶ εὐχα- 24*
 ριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν λάβετε φαγετε τοῦτό μου ἐστὶν τὸ σῶμα τὸ
 ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως 25*
 καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ δια-
 θήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι τοῦτο ποιεῖτε ὡσάκις ἂν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν
 ἀνάμνησιν. ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον 26*
 τοῦτο πίνητε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

v.11 πλην ουτε ανηρ^{Τ.Μ.Κ} χωρις^{Τ.Μ.Κ} γυναικος^{Τ.Μ.Κ} ουτε^{Τ.Μ.Κ} γυνη χωρις ανδρος ουτε^{Τ.Μ.Κ} ανηρ^{Τ.Μ.Κ}
 χωρις^{Τ.Μ.Κ} γυναικος^{Τ.Μ.Κ} εν κυριω. **v.14** η^{Τ.Μ.Κ} ουδε αυτη^{Τ.Μ.Κ} η φυσις αυτη^{Τ.Μ.Κ} διδασκει υμας οτι ανηρ
 μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν. **v.15** γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβο-
 λαιου δεδοται [αυτη]^{Τ.Κ} αυτη^{Τ.Κ}. **v.17** τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρεισσον^{Τ.Μ.Κ}
 κρειττον^{Τ.Μ.Κ} αλλα^{Τ.Μ.Κ} αλλ^{Τ.Μ.Κ} εις το ησσον^{Τ.Μ.Κ} ηττον^{Τ.Μ.Κ} συνερχεσθε. **v.18** πρωτον μεν γαρ συνερ-
 χομενων υμων εν τη^{Τ.Κ} εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω. **v.19** δει
 γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα [και]^{Τ.Κ} οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν. **v.22** μη γαρ οικιας
 ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τους μη
 εχοντας τι υμιν^{Τ.Μ.Κ} ειπω υμιν^{Τ.Μ.Κ} επαινεσω υμας εν τω ουκ επαινω. **v.23** εγω γαρ παρελαβον απο
 του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδετο^{Τ.Μ.Κ} παρεδιδετο^{Τ.Μ.Κ} ελαβεν
 αρτον. **v.24** και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε^{Τ.Μ.Κ} φαγετε^{Τ.Μ.Κ} τουτο μου εστιν το σωμα
 το υπερ υμων κλωμενον^{Τ.Μ.Κ} τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν. **v.25** ωσαυτως και το ποτηριον
 μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις
 εαν^{Τ.Μ.Κ} αν^{Τ.Μ.Κ} πινητε εις την εμην αναμνησιν. **v.26** οσακις γαρ εαν^{Τ.Μ.Κ} αν^{Τ.Μ.Κ} εσθιητε τον αρτον τουτον
 και το ποτηριον τουτο^{Τ.Μ.Κ} πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι^{Τ.Μ.Κ} αχρι^{Τ.Μ.Κ} ου αν^{Τ.Μ.Κ}
 ελθῃ.

- 27* ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀνα-
 28 ζίως ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ
 ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
 29* πινέτω. ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναζίως κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει
 30 μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς
 31* καὶ ἄρρωστοὶ καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ
 32* ἂν ἐκρινόμεθα. κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ
 33 κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστε ἀδελφοί μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν
 34* ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. εἴ δὲ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα
 συνέρχησθε τὰ δέ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.
- 12. 2*** περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν ἀδελφοί οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. οἴδατε ὅτι
 3* ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. διὸ γνω-
 ρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα ἰησοῦν καὶ
 4 οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριον ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. διαιρέσεις
 5 δὲ χαρισμάτων εἰσὶν τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν
 6* καὶ ὁ αὐτὸς κύριος. καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶν
 7 θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πάσιν. ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ
 8 πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται
 9* λόγος σοφίας ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. ἐτέρῳ
 δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ
 10* πνεύματι. ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἄλλῳ δὲ προφητεία ἄλλῳ δὲ
 διακρίσεις πνευμάτων ἐτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεία γλωσ-
 11 σῶν. πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαιροῦν ἰδίᾳ
 12* ἐκάστῳ καθὼς βούλεται. καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν καὶ μέλη ἔχει
 πολλὰ πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνός πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶν σῶμα
 13* οὕτως καὶ ὁ χριστός. καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα

v.27 ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον^{τ.μ.κ} ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναζίως τοῦ^μ κυρίου^μ ἐνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ^{μ.ν} αἵματος τοῦ κυρίου. **v.29** ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναζίως^{τ.μ.κ} κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ^{τ.μ.κ} κυρίου^{τ.μ.κ}. **v.31** εἰ δὲ^ν γὰρ^{τ.μ.κ} ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. **v.32** κρινόμενοι δὲ ὑπὸ [τοῦ]^ν κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. **v.34** εἰ δὲ^{τ.μ.κ} τις πεινα ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι. **12 v.2** οἴδατε ὅτι ὅτε^{μ.ν} ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἀφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. **v.3** διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα ἰησοῦς^ν ἰησοῦν^{τ.μ.κ} καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριος^ν κύριον^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^ν ἰησοῦν^{τ.μ.κ} εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **v.6** καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶν^{τ.μ.κ} θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πάσιν. **v.9** ἐτέρῳ δὲ^{τ.μ.κ} πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἀλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ^ν αὐτῷ^{τ.μ.κ} πνεύματι. **v.10** ἀλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἀλλῳ [δε]^ν δὲ^{τ.μ.κ} προφητεία ἀλλῳ [δε]^ν δὲ^{τ.μ.κ} διακρίσεις πνευμάτων ἐτέρῳ δὲ^{τ.μ.κ} γένη γλωσσῶν ἀλλῳ δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν. **v.12** καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν καὶ μέλη ἔχει^{τ.μ.κ} πολλὰ ἔχει^ν πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ^{τ.μ.κ} ἐνός^{τ.μ.κ} πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶν σῶμα οὕτως καὶ ὁ χριστός.

ἐβαπτίσθημεν εἴτε ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ
 πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος 14
 ἀλλὰ πολλά. ἐὰν εἴπη ὁ πούς ὅτι οὐκ εἰμί χεῖρ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ σώματος 15
 οὐ παρά τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν εἴπη τὸ οὖς ὅτι οὐκ 16
 εἰμί ὀφθαλμός οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρά τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
 σώματος. εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός ποῦ ἢ ἀκοή εἰ ὅλον ἀκοή ποῦ ἢ 17
 ὄσφρησις. νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι 18
 καθὼς ἠθέλησεν. εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος ποῦ τὸ σῶμα. νῦν δὲ πολ- 19, 20
 λὰ μὲν μέλη ἓν δὲ σῶμα. οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ χρεῖαν 21*
 σου οὐκ ἔχω ἢ πάλιν ἢ κεφαλῇ τοῖς ποσίν χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. ἀλλὰ 22
 πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν
 ἀναγκαῖά ἐστιν. καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος τούτοις 23
 τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην
 περισσοτέραν ἔχει. τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλ' ὁ θεὸς 24*
 συνεκέρασεν τὸ σῶμα τῷ ὑστερουντι περισσοτέραν δούσ τιμὴν. ἵνα μὴ 25*
 ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη.
 καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται ἐν μέ- 26*
 λος συγκαίρει πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ
 μέρους. καὶ οὖς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους 28*
 δευτέρου προφήτας τρίτον διδασκάλους ἔπειτα δυνάμεις εἶτα χαρίσματα
 ἰαμάτων ἀντιλήψεις κυβερνήσεις γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι 29
 μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες διδάσκαλοι μὴ πάντες δυνάμεις. μὴ 30
 πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν μὴ
 πάντες διερμηνεύουσιν. ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα καὶ ἔτι 31*
 καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγάπην δὲ 13
 μὴ ἔχω γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω 2*
 προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν καὶ ἐὰν

v.13 καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνευματὶ ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν εἴτε ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε
 δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ πάντες εἰς ^{τ.μ.κ} ἐν πνεύμα ἐποτίσθημεν. **v.21** οὐ δύναται δὲ ο^{μ.ν} ὀφθαλ-
 μὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ χρεῖαν σου οὐκ ἔχω ἢ πάλιν ἢ κεφαλῇ τοῖς ποσίν χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. **v.24** τὰ
 δὲ εὐσχημόνα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλὰ ^ν ἀλλ ^{τ.μ.κ} ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα τῷ ὑστερουμένῳ ^ν
 ὑστερουντι ^{τ.μ.κ} περισσοτέραν δούσ τιμὴν. **v.25** ἵνα μὴ ἡ σχίσματα ^μ σχίσμα ^{τ.κ.ν} ἐν τῷ σώματι ἀλλὰ
 τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη. **v.26** καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη
 εἴτε δοξάζεται [ἐν] ^ν ἐν ^{τ.μ.κ} μέλος συγκαίρει πάντα τὰ μέλη. **v.28** καὶ οὖς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους δευτέρου προφήτας τρίτον διδασκάλους ἔπειτα δυνάμεις ἔπειτα ^ν εἶτα ^{τ.μ.κ}
 χαρίσματα ἰαμάτων ἀντιλήψεις ^ν ἀντιλήψεις ^{τ.μ.κ} κυβερνήσεις γένη γλωσσῶν. **v.31** ζηλοῦτε δὲ τὰ
 χαρίσματα τὰ κρείττονα ^{τ.μ.κ} καὶ εἰ καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. **13 v.2** καὶ
 ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν
 ὥστε ὄρη μεθίσταναι ^ν μεθίστανειν ^{τ.μ.κ} ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδεν^κ οὐθεν ^{τ.μ.ν} εἰμι.

ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάνειν ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐθέν
 3* εἶμι. καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά
 4* μου ἵνα καυθήσωμαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι. ἡ ἀγάπη
 μακροθυμεῖ χρηστεύεται ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται
 5 οὐ φυσιοῦται. οὐκ ἀσχημονεῖ οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς οὐ παροξύνεται οὐ
 6 λογίζεται τὸ κακόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ.
 7, 8* πάντα στέγει πάντα πιστεύει πάντα ἐλπίζει πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη
 οὐδέποτε ἐκπίπτει εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθήσονται εἴτε γλῶσσαι
 9* παύσονται εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται. ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν
 10* καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν. ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον τότε τὸ ἐκ
 11* μέρους καταργηθήσεται. ὅτε ἤμην νήπιος ὡς νήπιος ἐλάλουν ὡς νήπιος
 ἐφρόνουν ὡς νήπιος ἐλογιζόμην ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ κατήργηκα τὰ τοῦ
 12 νηπίου. βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι τότε δὲ πρόσωπον
 πρὸς πρόσωπον ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ
 13 ἐπεγνώσθην. νυνὶ δὲ μένει πίστις ἐλπίς ἀγάπη τὰ τρία ταῦτα μείζων δὲ
 τούτων ἡ ἀγάπη.

14 διώκετε τὴν ἀγάπην ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά μᾶλλον δὲ ἵνα προ-
 2* φητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ τῷ θεῷ
 3 οὐδεὶς γὰρ ἀκούει πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. ὁ δὲ προφητεύων ἀν-
 4 θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. ὁ λαλῶν
 5* γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. θέλω
 δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε μείζων γὰρ
 ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ ἵνα ἡ ἐκκλη-
 6* σία οἰκοδομὴν λάβῃ. νυνὶ δὲ ἀδελφοί ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις
 λαλῶν τί ὑμᾶς ὠφελήσω ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν
 7* γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ. ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα

v.3 καν^v και^{T.M.K} εαν^{T.M.K} ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυχησωμαι^v καυθησωμαι^{T.M.K} αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι. **v.4** η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι [η^v η^{T.M.K} αγαπη]^v αγαπη^{T.M.K} ου περπερευεται ου φυσιουται. **v.8** η αγαπη ουδεποτε πιπτει^v εκπιπτει^{T.M.K} ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται. **v.9** εκ μέρους δε^m γαρ^{T.K.v} γινωσκομεν και εκ μέρους προφητευομεν. **v.10** οταν δε ελθῃ το τελειον τοτε^{T.M.K} το εκ μέρους καταργηθησεται. **v.11** οτε ημην νηπιος ως^{T.M.K} νηπιος^{T.M.K} ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην ως^v νηπιος^v οτε δε^{T.M.K} γεγονα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου. **14 v.2** ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω^{T.M.K} θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια. **v.5** θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων δε^v γαρ^{T.M.K} ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευει^m διερμηνευη^{T.K.v} ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη. **v.6** νυν^v νυνι^{T.M.K} δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η [εν]^v εν^{T.M.K} διδαχη. **v.7** ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη διδω^m δω^{T.K.v} πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον.

εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ πῶς γνωσθή-
 σεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον. καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν 8*
 σάλπιγξ δῶ τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον. οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς 9
 γλώσσης ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δώτε πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον
 ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν 10*
 κόσμῳ καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. ἐὰν οὖν μὴ εἶδῶ τὴν δύναμιν τῆς 11
 φωνῆς ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.
 οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς 12
 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευ- 13*
 χέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση τὸ πνεῦμά μου 14*
 προσεύχεται ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν. τί οὖν ἐστὶν προσεύξομαι 15
 τῷ πνεύματι προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ ψαλῶ τῷ πνεύματι ψαλῶ δὲ καὶ
 τῷ νοῖ. ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆσῃ τῷ πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ 16*
 ιδιώτου πῶς ἔρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ
 οἶδεν. σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 17
 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. ἀλλ' ἐν 18*, 19
 ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλήσαι ἵνα καὶ ἄλλους
 κατηχήσω ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση. ἀδελφοί μὴ παιδία γίνεσθε 20
 ταῖς φρεσὶν ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε. ἐν 21*
 τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις λαλήσω
 τῷ λαῷ τούτῳ καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου λέγει κύριος. ὥστε αἱ 22
 γλώσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις ἢ δὲ
 προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ 23*
 ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν εἰσέλθωσιν δὲ
 ιδιώται ἢ ἀπίστοι οὐκ ἔροῦσιν ὅτι μαίνεσθε. ἐὰν δὲ πάντες προφητεύω- 24
 σιν εἰσέλθῃ δὲ τις ἀπίστος ἢ ιδιώτης ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων ἀνακρίνεται
 ὑπὸ πάντων. καὶ οὕτως τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνε- 25*
 ται καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ ἀπαγγέλλων

v.8 και γαρ εαν αδηλον φωνην^{τ.μ.κ} σαλπιδξ φωνην^ν δω τις παρασκευαζεται εις πολεμον. **v.10** τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εισιν^ν εστιν^{τ.μ.κ} εν κοσμω και ουδεν αυτων^{τ.μ} αφωνον. **v.13** διο^ν διοπερ^{τ.μ.κ} ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη. **v.14** εαν [γαρ]^ν γαρ^{τ.μ.κ} προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν. **v.16** επει εαν ευλογησ^ν ευλογησης^{τ.μ.κ} [εν]^ν τω^{τ.μ.κ} πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστηα επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν. **v.18** ευχαριστω τω θεω μου^{τ.μ.κ} παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλω^ν. **v.21** εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετερων^ν ετεροις^{τ.μ.κ} λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος. **v.23** εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις^{τ.μ.κ} λαλωσιν γλωσσαις^ν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε. **v.25** και^{τ.μ.κ} ουτως^{τ.μ.κ} τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι οντως^ν ο θεος οντως^{τ.μ.κ} εν υμιν εστιν.

26* ὅτι ὁ θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστίν. τί οὖν ἐστὶν ἀδελφοί ὅταν συνέρχησθε
 ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει διδαχὴν ἔχει γλώσσαν ἔχει ἀποκάλυψιν ἔχει
 27 ἔρμηνειαν ἔχει πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω. εἴτε γλώσση τις λαλεῖ
 28 κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς καὶ ἀνά μέρος καὶ εἷς διερμηνευέτω. ἐὰν
 δὲ μὴ ἦ διερμηνευτὴς σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ.
 29, 30 προφηῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. ἐὰν δὲ
 31 ἄλλω ἀποκαλυφθῆ καθημένῳ ὁ πρῶτος σιγάτω. δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα
 πάντες προφητεύειν ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται.
 32, 33* καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκατα-
 34* στασίας ὁ θεὸς ἀλλ' εἰρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. αἱ
 γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐ-
 35* ταῖς λαλεῖν ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. εἰ δέ τι μαθεῖν
 θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν αἰσχροὺς γὰρ ἐστὶν
 36 γυναῖξιν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξήλθεν ἢ
 37* εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν. εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματι-
 38* κός ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν ὅτι τοῦ κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. εἰ δέ τις
 39* ἀγνοεῖ ἀγνοεῖτω. ὥστε ἀδελφοί ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν
 40* γλώσσαις μὴ κωλύετε. πάντα εὐσημῶνως καὶ κατὰ τάξιν γενέσθω.

15 γινωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν ὃ καὶ
 2 παρελάβετε ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε. δι' οὗ καὶ σῶζεσθε τίνι λόγῳ εὐηγγελι-
 3 σάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. παρέδωκα γὰρ
 ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον ὅτι χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρ-
 4* τῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς. καὶ ὅτι ἐτάφη καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ
 5, 6* ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. καὶ ὅτι ὠφθη κηφᾶ εἶτα τοῖς δώδεκα. ἔπειτα
 ὠφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν
 7 ἕως ἄρτι τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. ἔπειτα ὠφθη ἰακώβῳ εἶτα τοῖς ἀπο-
 8 στόλοις πᾶσιν. ἔσχατον δὲ πάντων ὥσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι ὠφθη κάμοί.

v.26 τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων^{Τ.Μ.Κ} ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν^{Τ.Μ.Κ} εχει^{Τ.Μ.Κ} αποκαλυψιν εχει^{Τ.Μ.Κ} γλωσσαν^{Τ.Μ.Κ} εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω^{Μ.Υ} γενεσθω^{Τ.Κ}. **v.33** ου γαρ εστιν ακαταστασις ο θεος αλλα^{Μ.Υ} αλλ^{Τ.Κ} ειρηνης ως εν πασαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. **v.34** αι γυναικες υμων^{Τ.Μ.Κ} εν ταῖς ἐκκλησίαις σιγατωσαν ου γαρ επιτερεται^Υ επιτετραπται^{Τ.Μ.Κ} αυταις λαλειν αλλα^Υ αλλ^{Τ.Μ.Κ} υποτασσεσθωσαν^Υ υποτασσεσθαι^{Τ.Μ.Κ} καθως και ο νομος λεγει. **v.35** ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρους γαρ εστιν γυναικι^Υ λαλειν^Υ γυναιξιν^{Τ.Μ.Κ} εν εκκλησια λαλειν^{Τ.Μ.Κ}. **v.37** ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγινωσκειτω α γραφω υμιν οτι του^{Τ.Κ} κυριου εστιν^Υ εισιν^{Τ.Μ.Κ} εντολη^Υ εντολαι^{Τ.Μ.Κ}. **v.38** ει δε τις αγνοει αγνοειται^Υ αγνοειτω^{Τ.Μ.Κ}. **v.39** ωστε αδελφοι [μου]^Υ ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις^{Τ.Μ.Κ} μη κωλυετε γλωσσαις^Υ. **v.40** παντα δε^Υ ευσημωνως και κατα ταξιν γινεσθω. **15 v.4** και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη^{Τ.Μ.Κ} ημερα τη^Υ τριτη^Υ κατα τας γραφας. **v.6** επειτα ωφθη επανω πεντακοσίοις αδελφοις εφαπαξ εξ ων οι πλειονες^Υ πλειους^{Τ.Μ.Κ} μενουσιν εως αρτι τινες δε και^{Τ.Μ.Κ} εκοιμηθησαν.

ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι 9
 ἀπόστολος διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὁ 10*
 εἰμι καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ οὐ κενὴ ἐγενήθη ἀλλὰ περισσότερον
 αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.
 εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. εἰ 11, 12*
 δὲ χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται πῶς λέγουσιν τινες ἐν
 ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν 13
 οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται. εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται κενὸν ἄρα τὸ 14*
 κήρυγμα ἡμῶν κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευ- 15
 δομάρτυρες τοῦ θεοῦ ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν
 χριστόν ὃν οὐκ ἤγειρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ 16
 οὐκ ἐγείρονται οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται. εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται 17
 ματαία ἡ πίστις ὑμῶν ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ κοι- 18
 μηθέντες ἐν χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμέν ἐν 19*
 χριστῷ μόνον ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. νυνὶ δὲ χριστὸς 20*
 ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ 21*
 δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὥπερ 22
 γὰρ ἐν τῷ ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν οὕτως καὶ ἐν τῷ χριστῷ πάν-
 τες ζωοποιηθήσονται. ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἀπαρχὴ χριστὸς 23*
 ἔπειτα οἱ χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. εἶτα τὸ τέλος ὅταν παραδῶ τὴν 24*
 βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
 ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῆ πάν- 25*
 τας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται 26
 ὁ θάνατος. πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὅταν δὲ εἶπη 27
 ὅτι πάντα ὑποτέτακται δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.
 ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται 28*
 τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἵνα ᾗ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πασίν. ἐπεὶ τί 29*

v.10 χάριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλα^v αλλ^{T.M.K} η χαρις του θεου [η]^v η^{T.M.K} συν εμοι. **v.12** ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες^{T.M.K} εν υμιν τινες^v οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν. **v.14** ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα [και]^v το κηρυγμα ημων κενη δε^{T.M.K} και η πιστις υμων. **v.19** ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικότες^{T.M.K} εσμεν^{T.M.K} εν χριστω ηλπικότες^v εσμεν^v μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν. **v.20** νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο^{T.M.K}. **v.21** επειδη γαρ δι ανθρωπου ο^{T.M.K} θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων. **v.23** εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του^{M.V} χριστου εν τη παρουσια αυτου. **v.24** ειτα το τελος οταν παραδιδω^v παραδω^{T.M.K} την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν. **v.25** δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι^v αχρις^{T.M.K} ου αν^{T.M.K} θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου. **v.28** οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε [και]^v και^{T.M.K} αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος [τα]^v τα^{T.M.K} παντα εν πασιν.

ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
 30 ρονται τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν. τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
 31* πᾶσαν ὥραν. καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω νῆ τὴν ἡμετέραν καύχησιν ἣν
 32 ἔχω ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα
 ἐν ἐφέσῳ τί μοι τὸ ὄφελος εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται φάγωμεν καὶ πίωμεν
 33* αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. μὴ πλανᾶσθε φθείρουσιν ἥθη χρησθ' ὀμι-
 34* λίαι κακαί. ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ
 35* τινες ἔχουσιν πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. ἀλλ' ἐρεῖ τις πῶς ἐγείρονται οἱ
 36* νεκροὶ ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται. ἄφρον σὺ ὁ σπεῖρεις οὐ ζῶοποιεῖται
 37 ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. καὶ ὁ σπεῖρεις οὐ τὸ σῶμα τὸ γεννησόμενον σπεῖρεις
 38* ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ θεὸς αὐ-
 τῷ δίδωσιν σῶμα καθὼς ἠθέλησεν καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον
 39* σῶμα. οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων ἄλλη
 40* δὲ σὰρξ κτηνῶν ἄλλη δὲ ἰχθύων ἄλλη δὲ πτηνῶν. καὶ σώματα ἐπουρά-
 νια καὶ σώματα ἐπίγεια ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα ἑτέρα δὲ
 41 ἡ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη δόξα ἡλίου καὶ ἄλλη δόξα σελήνης καὶ ἄλλη δόξα
 42 ἀστέρων ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως καὶ ἡ ἀνάστα-
 43 σις τῶν νεκρῶν σπεῖρεται ἐν φθορᾷ ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ. σπεῖρεται
 ἐν ἀτιμίᾳ ἐγείρεται ἐν δόξῃ σπεῖρεται ἐν ἀσθενείᾳ ἐγείρεται ἐν δυνά-
 44* μει. σπεῖρεται σῶμα ψυχικόν ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν ἔστιν σῶμα
 45 ψυχικόν καὶ ἔστιν σῶμα πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται ἐγένετο ὁ
 πρῶτος ἄνθρωπος ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν ὁ ἕσχατος ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
 46 ζῶοποιούν. ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν ἔπειτα τὸ
 47* πνευματικόν. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός ὁ δεύτερος ἄνθρωπος
 48 ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. οἶος ὁ χοϊκός τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοὶ καὶ οἶος
 49* ὁ ἐπουράνιος τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν

v.29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολως νεκροι ουκ εγειρονται τι και βα-
 πτιζονται υπερ αυτων^v των^{T.M.K} νεκρων^{T.M.K}. **v.31** καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν^{K.M.v}
 ημετεραν^T καυχησιν [αδελφου]^v ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων. **v.33** μη πλανασθε φθειρου-
 σιν ηθη χρηστα^{M.v} χρησθ^{T.K} ομιλιαι κακαι. **v.34** εκνηψατε δικαιως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν
 γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπιη υμιν λαλω^v λεγω^{T.M.K}. **v.35** αλλα^v αλλ^{T.M.K} ερει τις πως
 εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται. **v.36** αφρων^v αφρον^{T.M.K} συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται
 εαν μη αποθανη. **v.38** ο δε θεος αυτω^{T.M.K} διδωσιν αυτω^v σωμα καθως ηθελησεν και εκαστω των
 σπερματων το^{T.M.K} ιδιον σωμα. **v.39** ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν σαρξ^{T.K} ανθρωπων
 αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε σαρξ^v πτηνων^v ιχθυων^{T.M.K} αλλη δε ιχθυων^v πτηνων^{T.M.K}. **v.40** και
 σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλα^v αλλ^{T.M.K} ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η
 των επιγειων. **v.44** σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον ει^v εστιν σωμα ψυχικον
 και^{T.M.K} εστιν και^v σωμα^{T.M.K} πνευματικον. **v.47** ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος
 ανθρωπος ο^{T.M.K} κυριος^{T.M.K} εξ ουρανου. **v.49** και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου
 φορεσωμεν^M φορεσομεν^{T.K.v} και την εικονα του επουρανιου.

εἰκόνα τοῦ χοῖκοῦ φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. τοῦτο 50*
 δέ φημι ἀδελφοί ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ
 δύνανται οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον 51*
 ὑμῖν λέγω πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. ἐν 52
 ἀτόμῳ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι σαλπύσει γὰρ καὶ οἱ
 νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοὶ καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ 53
 φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
 ἀθανασίαν. ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνη- 54
 τὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος
 κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον ποῦ σου 55*
 ἄδη τὸ νίκος. τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία ἡ δὲ δύναμις τῆς 56
 ἁμαρτίας ὁ νόμος. τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυ- 57
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ ἐδραῖοι γίνεσθε 58
 ἀμετακίνητοι περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε εἰδότες ὅτι
 ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους ὡσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις 16*
 τῆς γαλατίας οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος 2*
 ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι ἂν εὐδοῶται ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω
 τότε λογίαι γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' 3
 ἐπιστολῶν τούτους πέμπω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς ἱερουσαλήμ.
 ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. ἐλεύσομαι 4*, 5
 δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν μακεδονίαν διέλθω μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. πρὸς 6
 ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμεινῶ ἢ καὶ παραχειμάσω ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε
 οὐ ἐὰν πορεύωμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν ἐλπίζω 7*
 δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπη. ἐπιμεινῶ 8
 δὲ ἐν ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς. θύρα γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ 9
 ἐνεργῆς καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. ἐὰν δὲ ἔλθῃ τιμόθεος βλέπετε ἵνα 10*
 ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
 μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ 11

v.50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται^v
 δυναται^{T.M.K.} ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει. **v.51** ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες
 μεν^{T.M.K.} ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα. **v.55** που σου θανατε το νικος^v κεντρον^{T.M.K.}
 που σου θανατε^v αδη^{T.M.K.} το κεντρον^v νικος^{T.M.K.}. **16 v.1** περι δε της λογειας^v λογιας^{T.M.K.} της
 εις τους αγιους ωσπερ διεταξα ταις εκκλησαις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε. **v.2** κατα μιαν
 σαββατου^v σαββατων^{T.M.K.} εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν^v αν^{T.M.K.} ευδοιωται ινα
 μη οταν ελθω τοτε λογειαι^v λογιαι^{T.M.K.} γινονται. **v.4** εαν δε η^{T.M.K.} αξιον η^v του καμει πορευεσθαι
 συν εμοι πορευονται. **v.7** ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω γαρ^v δε^{T.M.K.} χρονον τινα
 επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεψη^v επιτρεπη^{T.M.K.}. **v.10** εαν δε ελθῃ τιμοθεος βλέπετε ινα
 αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως καγω^v και^{T.M.K.} εγω^{T.M.K.}.

- 12 πρὸς με ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. περὶ δὲ ἀπολλῶ
 τοῦ ἀδελφοῦ πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν
 ἀδελφῶν καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ ἐλεύσεται δὲ ὅταν
 13 εὐκαιρήσῃ. γρηγορεῖτε στήκετε ἐν τῇ πίστει ἀνδρίζεσθε κραταιοῦσθε.
 14, 15 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί οἴδατε τὴν
 οἰκίαν στεφανᾶ ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις
 16 ἔταξαν ἑαυτούς. ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ
 17* τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ στεφανᾶ καὶ
 φουρτουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.
 18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἔμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς
 19* τοιούτους. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς ἀσίας ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν
 κυρίῳ πολλὰ ἀκύλας καὶ πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
 20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοί πάντες ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
 21, 22* ἁγίῳ. ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον
 23* ἰησοῦν χριστόν ἦτω ἀνάθεμα μαρὰν ἄθα. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ
 24* χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ
 ἀμὴν πρὸς κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων διὰ στεφανᾶ καὶ
 φουρτουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ καὶ τιμοθέου.

v.17 χαίρω δε ἐπι τη παρουσια στεφανα και φορτουνατου^v φουρτουνατου^{τ.μ.κ} και αχαικου οτι το υμετερον^v υμων^{τ.μ.κ} υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν. **v.19** ασπάζονται υμας αι εκκλησiai της ασιας ασπάζεται^v ασπάζονται^{τ.μ.κ} υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκα^v πρισκιλλα^{τ.μ.κ} σὺν τη κατ οικον αυτων εκκλησια. **v.22** ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν^{τ.μ.κ} χριστον^{τ.μ.κ} ητω αναθεμα μαρανα^v μαραν^{τ.μ.κ} θα^v αθα^{τ.μ.κ}. **v.23** η χαρις του κυριου ιησου χριστου^{τ.μ.κ} μεθ υμων. **v.24** η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην^{τ.μ.κ}.